Magyar Etel veszélyben vagyunk

JÉZUSHITŰEK, ŐSKERESZTÉNYEK ÜLDÖZTETÉSE ZAJLIK VILÁGSZERTE !! ☝🤔

"Milliméterről milliméterre, centiméterről centiméterre szorul ki életünkből a magyar jelleg !! Észre sem vesszük a lassú, állandó nyomulást, a nem magyar, a velünk össze nem egyeztethető mentalitás sunyi terjedését !!”

1. Ez nem csak Magyarország jelenlegi területén van így, hanem mindenütt, ahol valaha őseink éltek – teljes erővel folyik történelmünk átírása. Újból és újból felperzselik ősi földjeinket. Kijev környékét a csernobili atomrobbantással és az azóta is halálos dózist sugárzó atomreaktorral pusztítják, mert ott élt Emese és fia, Álmos. Pusztítják Irakot, mert ott volt Suméria. Pusztítják Csecsenföldet, mert ott volt Levédia. És most sajnos hozzá kell tennem, hogy pusztítják Afganisztánt, mert a Pártus birodalom része volt. Amerikai bombák perzselik fel a földet, ahol a legendás Selyem út húzódott, és amelyben Zarathustra próféta hamvai nyugszanak, a Kabul medencét, ahol a próféta tanítását követő pártus őseink szentélyeket emeltek. Veszélyben vannak a kabuli múzeumban őrzött pártus királyszobrok is. Szkíta-pártus-hun-avar őseink szobrászainak, ötvöseinek hagyományait őrzi. Nagyon fontos ennek az örökségnek továbbvitele, átmentése, mert egyre kevesebb marad belőle. A pártus emlékek durva, agresszív eltüntetése ezekben a percekben is folyik, amíg mi itt állunk. Dr. Doni George, az Iraki Kulturális Minisztérium főigazgatójának nyilatkozatából: "Az öböl háború kezdetén az Irak déli részére érkező amerikai katonák, a Kr. előtt 4500- éves történelmi múltra visszatekintő Úr városába is bevonultak. A műemlék épületek között tankokkal járőröztek, a város temetőjében ősi tárgyakat ástak ki, a műemlék falára pedig légvédelmi ágyúkkal súlyos károkat okozva mintegy négyszáz lövést adtak le. Irak déli részéről több mint 4000 műemléknek minősülő tárgyat loptak el." (Forrás: az Iraki Köztársaság Budapesti Nagykövetsége.) A kelet-mongóliai 3-4 méter magas, faragott szarvasos rovásfeliratos szkíta kövek legtöbbjét szovjet traktorosok vonszolták el házak alapozásához. A szkíta királyok mesés kincsű halomsírjait oroszok-szovjetek dúlták, rabolták, a páratlan ötvösremek aranylemez domborításoknak nagy részét beolvasztották. Ázsiai avar őseinknek erőt sugárzó kőszobraiból csak néhány maradt fenn, donyeci, krasznodari múzeumokban porosodnak. Levédiai őseink erődítményét, Sarkel várát, amely szarvasos-lovas rovásfeliratos kőfaragványaival az akkori világ építészi csodája volt, a szovjetek vízzel árasztották el, víztározót, mesterséges tavat hoztak létre a felduzzasztott Don folyó vizéből és ezzel örökre hullámsírba temették. Vatikán, tatár, török, hambsburg, szovjet, EU... mind ugyanaz...

Ez a folyamat pedig gőzerővel folyik napjainkban is, kultúránk minden területén !!

Pontosan lehet tudni, hogy az ószövetség egyedüli létezésének ellentmondó, ősibb, emberibb és igazabb nyomait tüntetik el, amik a mi gyökereinkből erednek. A mi ősapánk Nimród és nem Ábrahám. A magyaroknak Isten atyja és Boldogasszony hite van. A mi istenünk a szeretetet atyja, nem pedig bosszúálló úr. Minden ősünk és szimbólumunk a FÉNY-ből származást hirdeti, olyan világtanítókkal, mint Zarathusztra, Buda, Jézus, Mani. A mi őseink a sumerok, szkíták, pártusok, hunok, avarok. Mi hordozzuk a királyi szkíták Turul nemzetségének vérvonalát. Mi nem sorstalanok vagyunk, hanem sorsosságunk, küldetésünk van. Legyen hát hozzá hitünk is !!”

2. Egyházalapítás

Badinyi Jós Ferenc: A Káld-Pártus hagyomány és a magyarok Jézus-vallása - részlet

Atilla szent koronája

A szakemberek között élénk vita folyik a Szentkoronánk történetéről. Ma már tudjuk, hogy nem két koronából rakták össze, amint a római egyház tanította, hanem egységesen készített, ötvösi remekmű, az "ATYA-ANYA-FIÚ" Szentháromság legtökéletesebb ábrázolásával. Érdekesen ír róla dr. Pap Gábor, amint "Szent Csillagnak" nevezi, mely "a szkíta ősbölcsességen keresztül jön le a teremtés forrásából... egy üdvtörténeti program, amely csak szkíta-utód királynak szólhat". (Pap Gábor: "Angyali Korona, szent csillag" (1996. 21. Oldal.)

Sokszor felmerült bennem az a gondolat, hogy talán Atilla szkíta-hun nagykirályunknak készült...? Talán akkor akarta fejére illeszteni, amikor Rómát és Bizáncot legyőzve vissza akarta állítani a Jézusban megújult, szkíta ősbölcsesség hitvilágát, Skytianusz és Mani szervezeteinek a felélesztésével. Lehetséges, hogy Aetius is "beavatottja" volt ennek a tervnek. Ugyanis más indoka nem lehetett Valentius, római császárnak arra, hogy orvul megölesse. (Érdekes itt megjegyezni azt is, hogy Aetius származásáról, családjáról semmit nem közöl Róma !!)

Atillára vonatkozólag van még egy fontos adatunk is, melyet IMRE Kálmán munkatársam szívességéből közölhetek, nevezetesen az, hogy: »Izgató kérdés a krónikás azon megjegyzése, hogy Atilla "Engadiban nevelkedett", mivelhogy ENGADI csak egy található térképen és ez a Holt-tenger nyugati partján fekszik, azonos távolságra Jeruzsálemtől és Aradtól, nem is messze az esszeusok vagy esszenusok fő fészkétől, Qumrantól !!«

Itt a Palesztinában lévő "ARAD"-ról van szó, és azt is tudni kell, hogy Atilla "királyi cserefiúként" volt a római császárnál, mialatt a római herceg - Aetius - a hun-király udvarában nevelkedett. Így kerültek Atilla és Aetius (Éciusz) szoros barátságba. "Engadi" tehát Atilla idejében a Római Birodalomhoz tartozó terület és így is mondhatjuk - "zsidótalanított" terület volt, ahol Péter apostol által alapított ún. "antiochiai" gyülekezethez tartozók éltek. Vagyis ezek is a Saul-Pál-féle zsidó-kereszténység visszautasítói voltak, tehát az ortodoxia "eretnekei". Ha Atilla itt nevelkedett, akkor kétszeresen volt "Jézushitű". Születésénél fogva, mint hun-királyfi és a mai "kopt-kereszténység" őseinél is a saját vallását élhette Engadiban. De valószínűleg a kaukázusi hun-testvéreit is meglátogatta, és Edessaban is járt, hiszen útjába esett és azért küldte királyi apja a rómaiakhoz, hogy a római és a velük szomszédos "hun" területeket és népeiket megismerje !!

Ezek az adatok váltották ki belőlem azt az elgondolást, hogy a mi Szentkoronánk Atillának készült. De tovább is megyek a feltételezésben. Mondom: Atillának és a Szentkoronánk készítőinek ismerniük kellett a mi Ószövetségünket, a "Fokos Teremtését" és "En-Lil szentkoronájának az EM-BAR fejére való helyezését" úgy, amint azt a káldeus bölcsek leírták. Ugyanis ez a Pap Gábor által említett "szkíta ősbölcsesség, mely a teremtés forrásából jön". Jobban mondva: csakis ez, mert NINCS más ős-okmányunk a ma sumírnak nevezett szkíta bölcsességről. Így lett a Szentkoronánk az ősi "SI-hagyomány" üdvtörténeti bizonylata a szkíta-pártus vérrel testet öltött Üdvözítőnk akarata és tőrvénye szerint örökítve meg a Tudást és az Igazságot !!

A zsidó-kereszténység Rómája talán tud valamit erről és azért hever MA Szentkoronánk egy múzeumban, mert a római egyház egyáltalában nem tartja "szentnek" és még ma is fél a "szkíta ősbölcsességet" megújító nem zsidó Jézustól - a Pártus Hercegtől, aki feltámadt és "Fény Fiaként" itt hagyta örök valóságát a Turini Leplen !!

Tudáskincsünkként tehát be kell sorolnunk a "SI-hagyományunkba" Szentkoronánkat és a Turini Lepel Jézus Képét is, mert ezek az élő bizonyítékai a káld, vagy szkíta ősbölcsességünk létezésének és Jézus Urunk általi megújításának !!

Hatalmas kincs és erő birtokosai vagyunk így, mint az isteni üdvterv beavatottjai... és így válik a Nemzetszolgálatunk Istendicséretté, Mindenhatónk és Szentfia akarata szerint !!

!!!"Én és az Atya EGY VAGYUNK"!!!

3. Őstörténeti áttekintő

* A Kárpát-medence legrégibb emberlelete a vértesszőllősi tarkócsont és lábnyom 450 ezer éves !!

* A Lambrecht Kálmán barlang lakói 150, a Subalyuk barlang alsó rétegéé 130 ezer évvel ezelőtt éltek !!

* A tatai hőforrások melletti tábor kora 33 ezer év, az érdi medvevadász telepé 50 ezer és 35 ezer év közötti. E helyek lakóinak zsákmányállatai főként mamut, rénszarvas, vadló. Fejlett, gondosan kivitelezett kőszerszámokat használtak, bőrökből készült ruhákat viseltek !!

* Kiemelkedő jelentőségűek a Szeleta és Istállóskői barlangleletek (40 és 32 ezer év között). "Tökéletesebb lándzsa és nyílhegyeket ősember sehol sem gyártott" – írja Gáboriné, Csánk Vera !!

Az istállóskői barlangban találták meg a legrégibb nyílhegyet, 36 ezer éves. Felfedezéséig a hivatalos álláspont az volt, hogy az íj 10 ezer éve használatos. Közel 120 csont nyílhegy bizonyítja, hogy őseink ezzel a létfontosságú eszközzel évezredekkel előztek meg más kultúrákat. Korukat messze megelőző fejlettségük miatt óriási jelentőségűek a lovasi festékbányában talált, remekbe készült agancs és csont bányász szerszámok. Részletesen ír erről Mészáros Gyula, a lelet feltárója, a Régészeti barangolások Magyarországon című kötetben. Ezeknek a 40 ezer évvel ezelőtt élt bányász őseinknek úttörő találmánya volt a hevítéssel, tüzeléssel történő sziklarepesztés. A kibányászott vörös földfesték mennyisége arra utal, hogy nem csak saját településüket, hanem másokat is elláttak a díszítéshez, halottkultuszhoz szükséges anyaggal. Budapest határán, Máriaremete közelében 33 ezer évesek a Felső barlang leletei. Farkas, róka, barnamedve, vadló a jellemző állatcsontok. A jégkori vadló nem tévesztendő össze a vadszamárral (Asinus Hydruntinus), csontjaik

különbözőek. Joggal feltételezhető az ilyen gazdag és kiemelkedő fejlettségre utaló leletanyag mellett a letelepedettség, a kezdetleges földművelés gyógynövények szaporítása céljából, továbbá a jégkori vadló kicsinyeinek befogása, háziasítása, szállítóállatként való hasznosítása, ugyanis a csontok alapján néha óriási mennyiségű zsákmányra, húsra lehet következtetni. Valószínűleg nem az egész közösség, gyerekek, asszonyok, öregek követték a csordát, csupán a vadászok.

A lovasi festékbánya közelében sincs élettérre utaló lelet, tehát bányász, vadász őseink "eljártak dolgozni", majd hazatértek zsákmányállataikkal, nyersanyagaikkal, a kultuszaikhoz szükséges vörös festékkel. Hittek a halál utáni létezés valamilyen formájában, mivel zsugorított, oldalt fekvő helyzetben eltemetett halottaik mellé vadász szerszámokat, élelmiszereket tettek. És voltak olyanok is, akik nem zsákmányért, nyersanyagért indultak el. Ne higgyük azt, hogy őseinket csupán állati szükségletek" vezették. Az emberi intelligencia fontos része a kíváncsiság, megnézni mi van a hegyen túl... Mindig azok lendítették előre a fejlődést, akik kíváncsiak voltak arra, mi van a hegyek túloldalán !!

A gravettiek

Kíváncsi őseink elindultak Keletre. Erre az elindulásra egyetlen bizonyítékunk van: a visszatérés. Visszatérés a Kárpát-medencébe, nemzedékekkel, századokkal, ezredekkel később. Visszatérésüket segítették a folyómedrek, az útközben szerzett csillagászati ismeretek, az odaút során letelepített helyőrségek, táborok, kolóniák. A visszatérés népe a gravettiek. Nevüket jellegzetes, kőből pattintott nyílhegyfajtájukról kapták, amelynek alapján táborhelyeik nyomonkövethetők. Főbb telepeik a Don, Dnyeper, Dnyeszter mellett, majd sorban a moldvai területeken, a Keleti Kárpátokon keresztül a Kárpát-medencében, ahova kb. 25 ezer évvel ezelőtt érkeztek vissza.A hivatalos álláspont szerint a gravetti kultúra minden előzmény nélkül, a Don, Dnyeszter, Dnyeper déli területein alakult ki. De emlékezzünk csak vissza a 36 ezer éves istállóskői nyílhegyekre és a lovasi festékbánya vörös limonitjára. A gravettieket nyílhegyükről nevezték el és vörös festéket használtak halottaik eltemetésekor. A gravettiek ôôbb szálláshelyei a Kárpát-medencében Bodrogkeresztúron, Orkán, Ságváron, Dunaföldváron, a Dunakanyarban, Pilismaróton, Csillaghegyen, Zalaegerszegen és a Felvidéken voltak. Rénszarvasvadászattal foglalkoztak, telepeiken azonban megtalálhatóak a jelenlegi belső-ázsiaihoz hasonló vadlócsontok. Feltételezhető, hogy az egyik csoport már az ott háziasított fajta hátán tért vissza. A hivatalos álláspont a ló legkorábbi háziasítását ugyan i.e. 3000-re, azaz 5000 évvel ezelőttre teszi az Ural táján, de ismét hivatkoznék az istállóskői csont nyílhegyek és az íj használatával kapcsolatos álláspont ellentmondásaira, vagy a már említett vadszamár kihalását illető időpontok eltéréseire. A gravettiek nem a barlangokat keresték, hanem a síkvidékeken maguk alakították ki rúdsátrakból álló átmeneti szálláshelyeiket. Huzamosabb tartózkodásra földbe vájt, felül szintén sátorszerűen kialakított bőrökkel és földdel fedett kunyhókat készítettek. Tudták, hogyan kell tárolni, szárítani a húst. Friss fogyasztásakor kőlapokon sütötték. Gazdag szerszámkészletük volt, többek között agancskapa. Művészetükre a női termékenység és agyag állatszobrocskák, valamint a vörös földfesték használata jellemző.A hivatalos álláspont szerint 10 ezer éve, az utolsó jégkorszak végén, a felmelegedéskor a rénszarvasok Észak felé húzódtak és őket követve az egész gravetti népesség elhagyta a Kárpát-medencét !!

Numi Tórem

A gravetti népesség egyik, feltehetően a felvidéki területen élő része valóban elhagyta a Kárpát-medencét a rénszarvasok nyomában. Hallatni fog majd magáról ősapáinknak ez a csoportja. Az ô egyik leszármazottjukat fogják az obi-ugorok (vogulok, osztjákok, manysik, cseremiszek, lappok, szóval akiket néhány nyelvész finnugorként foglal össze) Numi Tóremnek, Teremtőnek hívni és megőrizni teremtési énekeikben. Ezek az Északra vándorolt ősapáink tanították meg a neandervölgyi szinten élő obi-oguroknak a fejlettebb nyelvet, az eszközkészítést, halászatot, vadászatot. És itt van a finnugorisztika alapvető tévedése, vagy tudatos torzítása, hogy a tanítókat összekeverték a tanítványokkal !!

A helyőrségek

A jégkorszak végi felmelegedés hatására a Kárpát-medencében is hatalmas területek kerültek víz alá, veszélyeztetve síkvidékre települt őseink életterét. Ezért nagy arányú kivándorlás indult meg, fokozatosan feltöltve a Keleti Kárpátoktól a Donig húzódó helyőrségeket. 8-9 ezer évvel ezelőtt a telepek megnövekedett lakossága kezdett áttérni a vadászatról az élelemtermelő gazdálkodásra. Termékeikkel kereskedtek, kapcsolatba léptek más kultúrákkal, tanították őket, hatottak rájuk. Újból hosszú utakra indult néhány csoport. Eszközeik, használati tárgyaik alapján követhetők. E követés legjellemzőbb tárgya most nem a gravetti nyílhegy, hanem a kerámia és Dél-Mezopotámiába vezet.Sir Leonard

Woolley, a mezopotámiai ásatások legnevesebb régésze tárt fel egy kultúrát az Al-Ubaid domb alatt, amelynek egyik alsó, 6500 éves rétegében jellegzetes mintázatú, mázas, égetett agyagedényeket találtak.500-1000 évvel később pedig ugyanezen az útvonalon megjelennek a fejlett rézbányászatot és fémművességet követően a fémszínű, sötétszürke, vörösesbarna mintázat nélküli kerámiák Dél-Mezopotámiában !!

Az erdélyi helyőrség

Erdély a Kárpát-medence régészeti leletekben és adatokban leggazdagabb területe. Sajnos ezek éppen olyan hozzáférhetetlenek, mint néhány éve Zakar András, Padányi Viktor, Badiny Jós Ferenc, Érdy Miklós könyvei voltak. Erdély a kulcs, a sumer-magyar azonosság bizonyításához és éppen ezért kellett ezt a kulcsot kitépni a kezünkből. A kultúrtörténészek kevés dologban értenek egyet, de abban igen, hogy az írás sumer találmány. Ezt mi magyarok is elfogadhatjuk, azzal a kiegészítéssel, hogy a sumerek Kárpát-medencei ősapáink egy délre húzódott csoportja voltak. Ezt bizonyítják az egyúttal az útvonalakat is mutató tordosi (Erdély), Vinca (Belgrád közelében), anatóliai, zagroszi kultúrák. A gravetti nyílhegy, a fazekaskorong, a négykerekű kocsi, a juh, kecske, ló háziasítása, a festék és rézbányászat, az égetett agyagszobrocskák feltalálása után Erdélyben megjelenik az írás. Az erdélyi Tatárlaka a múlt században élt nagy jelentőségű régésznő, Torma Zsófia által feltárt tordosi kultúrához tartozik. 1961-ben itt találtak a régészek egy hamuval telt gödörben, emberi csontok mellett három agyagtáblácskát és agyagszobrocskákat. Hangsúlyozom, hogy helyi agyagból készültek. A három táblácskán piktográfia, képírás található, amelyhez hasonlókat Torma Zsófia is talált a tordosi cserépedények alján. De nem csak a tordosi, hanem Dél-Mezopotámia Al-Ubaid-i és uruki kultúráit követő Jemdet-Nasr korszak agyagtábláival is megegyeznek a piktográf jelek. A lényeges különbség az, hogy radiokarbon mérések alapján a tatárlakai lelet 7000 éves (i.e. 5000), a Jemdet-Nasr piktográfiák pedig 1500-2000 évvel fiatalabbak. A tordosi szobrocskák őseink külsejére is utalnak, hátul varkocsba fogott hajat viselnek, mint utódaik, a hunok !!

Nimród

Teljesen felesleges azon vitatkozni, hogy Nimród Noé melyik fiának utóda, hiszen Noé soha nem létezett máshol, mint azoknak az akkád-sémi papoknak a képzeletében, akik a több ezer évvel azelőtti sumer agyagtáblákat másolva vízözöni hősünket Ziuszudrát először Um-Napisti-nek, majd Noénak keresztelték el, a vízözön történetét pedig kisajátították a forrásanyag megjelölése nélkül. Nimród, a sumerek istenként tisztelt hadvezére vezette népe harcát a környező sivatagi és hegyvidéki területről támadó barbár akkád-sémi törzsek ellen. Korát az agyagtáblák és a királylistán szereplő első uralkodók, Enmerkur, Lugalbanda és fia Gilgames elé kell tennünk. Nimródhoz fűződik a Bábel tornya néven ismert hatalmas zikkurat, toronytemplom építése. Egyúttal Nimród és fiai, Hunor és Magyar a hősei a legszebb mondánknak, a Csodaszarvasnak, amely híven fejezi ki a Kárpát medencébe való visszatérés apáról - fiúra örökített, kiolthatatlan vágyát. Nimród, aki fiatalságát a birodalom megvédésének szentelte, amikor úgy érezte, hogy megfelelő utódnak adhatja át a feladatot, Északra költözött, Eviláth-ba, a mai Irán területére, hogy családot alapítson. Tudta, hogy ő már nem érheti el az őshazát, de azért közeledett feléje, hogy fiainak megkönnyítse a hazatérést, amelyet feladatul adott nekik. Nimródban már jelen volt szakrális királyaink mágikus ereje, hogy a hatalmas birodalmat, amelyet Badiny Jós Ferenc a Kárpát medence, a KáspiAral térség és Mezopotámia háromszöge által bezártan határoz meg, együtt tartsa !!

Az égből alászállt királyság A mezopotámiai királylistát tartalmazó ékiratok szerint a királyság az égből szállt alá. Ezért nevezhetjük azokat a Kárpát medencei származással rendelkező uralkodókat, akik a Badiny Jós Ferenc által behatárolt területen birodalmakat építettek, államokat alapítottak, egyedülálló kulturális kincset hoztak létre – szakrális királyoknak !!

Építés és rombolás Sumerben

A sumer birodalmat alapító szakrális királyok egyike Gilgames volt. Megközelítôleg 5000 évvel ezelőtt építette Uruk városát. Ékiratos eposzok hőse. Halála után az akkád-sémi beözönlés Sumerba annyira megerősödött, hogy i.e. 2400-ban Sarrukin (Sargon) vezetésével magukhoz ragadták a hatalmat. Sargon vérengző módon irtotta a sumereket, nyelvüket betiltatta, szentélyeiket leromboltatta, ékirataikat akkád nyelvû történelemmé átdolgoztatta. Utódai hasonló rombolók voltak. A sumerek nagy része vagy lázadásban vesztette életét, vagy kivándorolt Észak felé. I.e. 2100 és 2000 között ismét sumerek uralták Dél-Mezopotámiát. Utu-Hegal, Ur-Nammu, majd fia Sulgi újból felépítette Ur városát, mégpedig az idôtálló égetett téglából, restauráltatta a kultuszhelyeket, felvirágoztatta a kereskedelmet. Béke volt a városállamokban. Az újjáépített birodalom 2000-ben megint repedezni kezdett a sémi néphez tartozó amoreusok támadásai miatt. Az

amoreus Hammurabi, Babilon városállam uralkodója, i.e. 1792-ben egyesítette Sumert és Akkádot Babilonia néven. A hivatalos nyelv az akkád volt. Igazságtalan, részrehajló törvényei bármilyen koholt bűnért rabszolgává tehették a sumer őslakosságot. Hammurabi fia i.e. 1737-ben földig rombolta Ur városát. A sumer ékírásokat a babilóni mitológiához igazították, majd összetörték az eredetieket. Az agyagtáblákhoz hasonlóan csak töredékeiben fennmaradt őseink kivándoroltak a Zagrosz hegység és a Káspi tó irányába testvérnépükhöz, a szkítákhoz. Az égből alászállt királyság elhagyta Mezopotámiát. A szkíták A Mezopotámiát elhagyni kényszerülő népesség csatlakozott a Káspi és Fekete tenger, Don, Dnyeszter térségében élő helyőrségekhez. Ez a csatlakozási folyamat Ur város lerombolásától i.e. 1700-tól i.e. 800-ig tarthatott. A telepesek időközben kiterjedt kultúrát hoztak létre, amelyet andronovóinak nevez a régészet. A Dnyesztertől nyugatra állattenyésztést, keletre földművelést folytattak. A bronzművesség igen fejlett volt. Ehhez a kultúrához tért vissza Hunor és Magyar népe, magukkal hozva hadi istenként tisztelt ősapjuk katonai tehetségét. Ennek a hármas tagozódású birodalomnak a neve Szkítia !!

A szkíták ismét nagymértékben hozzájárultak a térség fejlődéséhez, a tökélyre fejlesztett lótenyésztéssel és lovaglással, a vas zablával, a bőrnyereggel, a bőr szíjakból készült kengyellel, egy rendkívül erős íjfajtával, a fordítható tengelyű kocsival, az egymáshoz szíjazott bőrcsónakokból álló "hordozható" hidakkal és nem utolsó sorban a zuhanyozóval. Ugyanis ez a lovasnomádnak lekicsinyelt nép gyakorta fürdött, borotválkozott és fehérneműt hordott. A későbbi bizánci császárok által is nagyra tartott szkíta vagy hun fürdőnek nevezett alkalmatosság egy hordozható, csappal ellátott bőrtömlő volt, amely alá állva tisztálkodtak őseink. A szkíták sikeres hadjáratokat folytattak, i.e. 510-ben Dareiosz (Dárius) perzsa király sem tudta nagy létszámú, de nehézkes seregével legyőzni a villámgyorsan mozgó, nyilazó szkíta könnyűlovasságot. Hogy milyen távolságokra jutottak el, arról halomsírjaik, kurgánjaik tanúskodnak, pl. az Altáj hegységi Pazirik-be, vagy a kínai Ordosz-ba. Írásuk a sírleletek egyes darabjain megtalálhatók, rokonítható a székely-magyar rovásírással. Ötvösművészetük termékei igazi műremekek, leggyakoribb díszítőelem a szarvas. i.e. VII. és VI. században a Kárpát medencében volt a szkíta fejedelemség központja. A csodaszarvas népe megtért az őshazába. A hunok "Hogy a hunok legvalódibb fajtájából származom, arra elég bizonyíték, hogy a legszebb Alpok közt Svájcban, vagy Itália legbujább völgyeiben sem vagyok képes olyan forrón, lelkesen, rajongón érezni, mint hazám pusztáin és síkságain." 1814. november 21-én írta Naplójába Széchenyi István !!

Ha többet kíván tudni, vagy részletesebben olvasni a problémakörről, keresse Friedrich Klára és Szakács Gábor "Kőbe vésték, fába rótták" című könyvét!, valamint hasonló őstörténeti cikkeket !!

Forrás: **https://szkitahun.wordpress.com/.../jezushitu-atilla.../**

Forrás:**http://mek.oszk.hu/02800/02824/02824.pdf**

Forrás: **http://aranylaci.freeweb.hu/jezus-egyhaz/egyhaz.htm**

Forrás: **https://www.youtube.com/watch?v=080hUklttPw**

Írta és bejegyezte: Magyar Etel (Krémer Etelka Ilona)